

אלכסנדר אוריה בוסקוביץ' - שיחה עם הקומפוזיטור



א. א. בוסקוביץ'
A. U. BOSCOVITCH

ב. לא. ישנם כוים בישראל קומפוזיטור פועים השפעה חזקה מן הקומפוזיטורי בניזמננו שאיןם, כיוזע לך, מהபכנים

שפקיד האוזן ואחרים, השואפים שהמוסיקה שליהם תישאר בתחום הטכני גדרה.

א. ט. פירוש הדבר שתהה מבחן בין זו חשבות שונה בתהנתה המוסיקלית בחודאי, וראוי להדגיש את הנקורה את המוסיקה אין מסתה זרים אי הקומפוזיטורים האמיתיים.

א. ט. הצהרה אנטיפרמאליסטית כזו שלך מפליאה יותר.

א. ט. קבוצת הקומפוזיטורים שעמה אתה שצינו אותה לעיל בקבוצה המתקורי בארץ, חברה כבר עומדים בשנות חייהם; האם הקדימה איננה זכותם שי והאם אין עתה קומפוזיטורים צעדי חדשנים יותר?

ב. לעומת כל האמצעים הטכניים העומדים לשושנה, ובכלל זה יצירותיהם של שנברג ברג ובון, בולז' ויצירותיו האחרונות של סטראהנסקי, בכלל זאת נשאר גורם, שיכל להציג למוסיקה רק קומפוזיטור היושב בישראל.

ב. ישנן תקנות שיקומו לנו קומפוזיטור מקרוב העצדים. הם כבר רכשו להו טובה, וזה דבר טبعי לבני דורם. אך מכונת אותם מתפכנים. רבים מהם יש לנו אחרים: העובדה שגדלו כאן, מן התהבות הישראלית העברית, היא לו חשוב כיסויו מרובי לעובדות היוצרת

א. ט. האם זה עניין של החלטה אישית? זכרו נא את הקומפוזיטורים הרוסיים גלינקה ומוסרגנסקי, אשר כתבו ביודעים מוסיקה רוסית, שעה שצ'ייקובסקי היה יותר "אישיה המערבי", והתה-

אמן נכוון הוא שאת השכלת המוסיקלית נך בפאריס? יק שם. תחילת למדותי בעיר-מלחת קלוז' אנטלבניה; נגינה בפסנתר למדתי אצל תלמידיו של באדרוק. אחר כך נסעה נאיה בולגריה — אגב, הייתי אותה שבה למד איגור מארקביי — ואצל פול לאחר שובי לקלוז', געשית קורטיפיטר רה המקומית ואף עסקתי קצת בניזות.

א. ט. שמענו הרבה על הסגנון הימיינוכני ובקשר ליצירוחך אתה. מה משמעות הדבר לגביך ביום?

ב. הייתה תקופה שבה עמדנו במצב של ריאקציה נגר ההשפעות המזרחי-אירופיות על המוסיקה בישראל וניסינו לשחרר. מהן את סגנוןנו. כך התחלו לחפש כוח-מניע חדש בסביבה הקרויה יותר איגרנו, מיקזביס עליים יותר; זו הייתה תקופה של "רשימת", תקופה שבה קלטנו את כל החדש אשר בסביבתנו. זו הייתה התקופה שבה ניסו ל兆 את ההARMONIA הקלאסית עם הקישוטים שבנעימת המזרחית. אך התקופה זו הייתה עת בבחינת ביטוי עצמי לקבוצת-אנשיים מסויימת, האנשים החיים בישראל. דרישת שנייה זו היא בעלת אופי אתי, לאחר שהמוסיקה לא פותה — עליה לזרום, חייכת להיות מבעAMI לרגשות אמוציאנלים, מבע שיש בו כדי לעורר תגבורת מתאימה אצל המאין. דבר זה נוגד את המבנה המורונית בפורמלאים המתוקמים ביותר, זו של בלט,

ב. אני עוסק עתה בחיבור בוקנץ'רטי לכינור ולטומורת קטנה וקאנטאטלה לכינור, המבוססת על טטרו, סטרוינן, לאני בכתיבת יצירות. כבר הגענו לטינתייה חדשה, ברגת גבולה יותר.

א. ט. האם המוסיקה הישראלית מבוססת עתה

הברית על המוסיקה הישראלית ביום?

ב. המוסיקה הישראלית, כמו המוסיקה בכל מקום, חייכת להיות בראש וראשונה מוסיקה טובת, ואפילו טובה מארד מן הצד הטכני, המקצוע; יהוד עם זאת — דבר חשוב לא פחות — עליה להיות בבחינת ביטוי עצמי לקבוצת-אנשיים מסויימת, האנשים החיים בישראל. דרישת שנייה זו היא בעלת אופי אתי, לאחר שהמוסיקה לא פותה — עליה לזרום, חייכת להיות מבעAMI לרגשות אמוציאנלים, מבע שיש בו כדי לעורר תגבורת מתאימה אצל המאין. דבר זה נוגד את המבנה המורונית בפורמלאים המתוקמים ביותר, זו של בלט,

וז החתקים בתזמורת. עוני זכר את הבכורה של יצירתו "שירם יהודים ים", אשר ניגנו בניזותו של איסאי דוברובןhaar 1939. אילו יצירות אחרות שלך ניננה רתנו?

בוקנץ'רטי לכינור, הוקנץ'רטי לאכוב והסורי המשית". הוקנץ'רטי לכינור זיכני ב"פרס מנ", המונע על-ידיים.

אם נכוון הוא שאת השכלת המוסיקלית נך בפאריס? יק שם. תחילת למדותי בעיר-מלחת קלוז' אנטלבניה; נגינה בפסנתר למדתי אצל תלמידיו של באדרוק. אחר כך נסעה נאיה בולגריה — אגב, הייתי אותה שבה למד איגור מארקביי — ואצל פול לאחר שובי לקלוז', געשית קורטיפיטר רה המקומית ואף עסקתי קצת בניזות.

צ'ר בעט לארכ'ישראלי? מה ועתך על המוסיקה הישראלית ביום?

ב. המוסיקה הישראלית, כמו המוסיקה בכל מקום, חייכת להיות בראש וראשונה מוסיקה טובת, ואפילו טובה מארד מן הצד הטכני, המקצוע;

זה היצירה על-ידי המזומרת הארץישראלית

ה奏모רת הפלימרומונית), אלא אף השיג

הזמנת לבוא לארץ, באתי ואכן נשארתי;

ר' לומר כי בדרך זו הצל דוברובן את חי

ו' אולם ימים עברנו כולם כברתידך ארכ'ה,

אני טועה, אפשר לראות בכך לכך אחד מקבוצת

"ים היהודים המתקומים ביותר,